

Ο γκρινιάρης, ο ιδιόρρυθμος, ο κακομοίρης απομακρύνει τους άλλους ανθρώπους από κοντά ΤΟΥ

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Πολυμέσα - Multimedia](#)

<https://www.youtube.com/watch?v=1fvqwPO5xqM>

Ο γκρινιάρης, ο ιδιόρρυθμος, ο κακομοίρης, ο απαιτητικός απομακρύνει τους άλλους ανθρώπους από κοντά του. Ο άνθρωπος του Θεού είναι ο αληθινός άνθρωπος. Είναι ο ελεύθερος άνθρωπος. Είναι η χαρά και το καμάρι του κόσμου...

Να είμαστε άνετοι και να μην ενοχλούμαστε από τίποτα. Χωρίς να το καταλαβαίνουμε αυτή η κατάσταση μας μεταδίδεται και στους γύρω μας.

Η πνευματική μας κατάσταση, κρίνεται από το πόσο μας χαίρονται οι άνθρωποι που είναι γύρω μας, και από το πόσο τους αναπαύουμε, και τους κάνουμε να νιώθουν άνετα...

Ο ταπεινός άνθρωπος γνωρίζει ότι όλα εξαρτώνται από το έλεος του Θεού, γι' αυτό είναι ολόκληρος ένα άνοιγμα, μια αγκαλιά, ένα πανδοχείο. Οι άλλοι άνθρωποι το νιώθουν αυτό και θέλουν να βρίσκονται κοντά του. Πολύ συχνά πίσω από τις ασθένειες υπάρχει μια λάθος εσωτερική στάση του ανθρώπου. Η εγωιστική

απομόνωση ενός ανθρώπου από τους άλλους συνήθως δηλώνει σοβαρό πνευματικό πρόβλημα.

Ταπεινός είναι αυτός που δεν έχει λογισμούς και αφήνεται στον Θεό. Γι' αυτό είναι και αναπαυμένος...

Ο γκρινιάρης είναι ένας ανώριμος άνθρωπος, που δεν αναλαμβάνει την ευθύνη του και που δεν είναι καλά. Γι' αυτό του φταίνει πάντα οι άλλοι. Η γκρινιια-μεμψιμοιρία προς τον άνθρωπο και προς τον Θεό είναι το αντίθετο της ευχαριστίας και είναι δαιμονική κατάσταση.

Συνήθως αυτό που φταίει για την κακή μας κατάσταση είναι η στάση μας.

Οι κοσμικοί άνθρωποι, όταν έχουν κάποιο πρόβλημα και δεν είναι καλά, συνήθως ρίχνουν την ευθύνη σε άλλους. Αντίθετα, οι άνθρωποι που ζουν στην πνευματική διάσταση αναλαμβάνουν την ευθύνη για τα λάθη τα δικά τους αλλά ακόμη και για τα λάθη των άλλων.

Ο Χριστός στον Σταυρό ανέλαβε τις αμαρτίες όλου του κόσμου.

Εμείς καλούμαστε να μιμηθούμε αυτό το ήθος και τότε θα μπορούμε να σχετιζόμαστε με τον κάθε άνθρωπο. Να μιλάμε όμορφα και θετικά στους άλλους. Αυτό δεν είναι κολακεία, αλλά είναι δοξολογία προς τον ίδιο τον Θεό. Ό,τι δίνουμε στους άλλους αυτό μας δίνουν κι αυτοί.

Τον ανισόρροπο άνθρωπο ακόμα και οι δαίμονες τον βαριούνται, επειδή γίνεται τόσο πολύ δικός τους. (Γέροντας Αιμιλιανός)

Αν έχουμε μέσα μας αλήθεια, σοβαρότητα και χαρά, αυτά εκπέμπονται στους άλλους, και δεν θα μας εκμεταλλευτεί κανείς. Να χαιρόμαστε τον εαυτό μας όπως είναι και να μην τον βαριόμαστε...

Να μην προσδοκούμε τη χαρά από τα διάφορα «ναρκωτικά» της καθημερινής ζωής, γιατί τα αποτελέσματα δεν θα είναι καλά, ούτε για μας ούτε για τους γύρω μας.

Η κάθε σχέση μας να είναι τέτοια, που να δυναμώνει την παρουσία του Θεού στη ζωή τη δική μας, και του άλλου...

Οφείλουμε να μην μένουμε πάντα οι ίδιοι, αλλά συνεχώς να εξελισσόμαστε και να ωριμάζουμε. Έτσι γινόμαστε ενδιαφέροντες και για τον εαυτό μας και για τους άλλους.

Όταν εγώ είμαι ενδιαφέρων, τότε μπορώ να κάνω ενδιαφέροντα και τον άλλον.

Τα διάφορα γεγονότα της ζωής μας, θετικά και αρνητικά, είναι αφορμές για επαναπροσδιορισμό και επανεκκίνηση της ύπαρξής μας. Οι κολασμένοι την αγάπη του Θεού την αισθάνονται ως τιμωρία.

Ο άνθρωπος της αμαρτίας χάνει την ικανότητα να αισθάνεται την αγάπη των άλλων, να συγκινείται, να συγκλονίζεται. Λειτουργεί μόνο η εγωκεντρικότητά του και η φαντασία του η ξεπεσμένη. Ακόμη και το αίμα σου να χύσεις γι' αυτόν, θα παρερμηνεύσει την αγάπη σου. (Γέροντας Αιμιλιανός)

Όλα τα προβλήματα ενός ανθρώπου να μην τα αποδίδουμε στην παιδική του ηλικία. Συχνά ο άνθρωπος είναι βολεμένος σε αυτήν του την κατάσταση και δεν θέλει να αλλάξει.

Με άνθρωπο που θέλει να παραμείνει στην προβληματική του κατάσταση να μην πιάνουμε κουβέντα. Να περιφρονούμε την κατάστασή του αλλά όχι τον ίδιο. Να διατηρούμε την ειρήνη μας και να τον έχουμε στην προσευχή μας...

Όταν σε μια κατάσταση, π.χ. σε έναν διάλογο, δεν βγαίνει άκρη, τότε αυτή η κατάσταση είναι δαιμονική. Να σταματάμε αμέσως μια τέτοια κατάσταση ή, ακόμη καλύτερα, να μην την ξεκινάμε. Απαραίτητες προϋποθέσεις για μια αποτελεσματική συζήτηση είναι η ήρεμη κατάσταση των ομιλητών και η εμπιστοσύνη μεταξύ τους.

Αν δεν υπάρχουν αυτά, είναι καλύτερα η συζήτηση να μην ξεκινάει. Ο άνθρωπος που αισθάνεται αδικημένος βρίσκεται σε κατάσταση αμαρτίας. Αντίθετα, αυτός που είναι σε κατάσταση μετάνοιας και προσευχής νιώθει ότι οι άλλοι τον τιμούν και του κάνουν χάρη που ασχολούνται μαζί του. Για να με καταλάβει ο άλλος, οφείλω πρώτα εγώ να καταλάβω τον εαυτό μου, την αλήθεια της καρδιάς μου.

Ο άνθρωπος που είναι σε κατάσταση μετάνοιας ζει την αγάπη του Θεού και τη βλέπει στο πρόσωπο όλων των ανθρώπων. Όσο ελευθερώνομαι από την αμαρτία, τόσο ενώνομαι με όλους. Αντίθετα, όσο βυθίζομαι στην αμαρτία, τόσο αποχωρίζομαι από όλους.

Να μην ασχολούμαστε με την εικόνα μας, με τη γνώμη των άλλων...

Η ενασχόληση με την εικόνα μας είναι πτώση... Να μην ασχολούμαστε με το κουτσομπολιό. Το κάθε μορφής κουτσομπολιό είναι μεγάλος μπελάς, γιατί κουράζει τον άνθρωπο και του αφαιρεί τη δύναμη της προσευχής.

Όπως προσέχουμε τι τρώει το σώμα μας, έτσι να προσέχουμε και τι δέχεται η ψυχή μας.

Όπως σεβόμαστε το σώμα μας και δεν θέλουμε να αρρωστήσει, έτσι να σεβόμαστε και την ψυχή μας. Οι μεταπτωτικές επιθυμίες έχουν ψέμα και δεν ικανοποιούνται ποτέ. Γι' αυτό οδηγούν τον άνθρωπο στη σύγκρουση με τον άλλον και στη δυστυχία...

Η βαθύτερη επιθυμία της καρδιάς μας είναι η αναζήτηση της αλήθειας, η αναζήτηση του φωτός, η αναζήτηση του Θεού.

Όταν αναζητούμε τον Θεό, οι επιθυμίες μας χριστοποιούνται και δεν έρχονται σε σύγκρουση με τις επιθυμίες του άλλου. Επιθυμούμε τον άλλον, για να του δίνουμε χαρά, όχι για να μας υπηρετεί και να δίνει αυτός χαρά σε μας. Να ικανοποιούμαστε και μόνο με την παρουσία του άλλου στη ζωή μας.

Αυτό ελευθερώνει και εμάς και τον άλλον.

Να έχουμε την παρουσία του Θεού στην καθημερινότητά μας δίνοντας χαρά στους άλλους.

Κι αυτό, όχι για να δοξασθούμε εμείς, αλλά για να δοξασθεί ο Θεός....

Για να μπορούμε να δίνουμε χαρά στους άλλους, βασική προϋπόθεση είναι να μην έχουμε λογισμούς.

Όταν με τη ζωή μας δίνουμε χαρά στους άλλους, και τους κάνουμε να μας βλέπουν ως αγκαλιά και επιείκεια, τότε τους εμπνέουμε και τους στέλνουμε «αδιάβαστους» στον Θεό...!

ΠΗΓΗ: filoumenos.com